

"PLÁTĚK"

FOLKOVÝ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2017

S Malina Brothers a jejich vzpomínkou na léta dospívání v okolí Fortu Náchod a na březích Metuje River budeme rychle hotovi. Všimli jste si, jak Luboš Malina uvedl zpěvačku? Nikoli jako Katku García, ale Katerinu García. Cítíte ten rozdíl? To už je skoro jako Katharine Hepburn nebo Catherine Deneuve. Pro nás z Fortu Náměšť nad Oslavou River je Katka García stejnou hvězdou jako jmenované dvě dámy pro zbytek světa. A přitom pořád vypadá stejně jako tenkrát, když jsem ji poprvé slyšel v žižkovské Akropoli ve skupině Dún an Doras. Bylo to ještě předtím, než ji Michal Schmidt pozval do Dámského dne na nádvorí zámku, aby doplnila sestavu Marie Rottrová, Zuzana Navarová a Radůza. Tehdy moc lidí neznalo ani Radůzu a já to připomínám pro možnou souvislost s některými letošními vystupujícími. „Chceš písni severu znát, chceš se mnou tiše naslouchat, když táhne bílý losos peřejí?“ Odpověď na první otázku je ano, na druhou taky. Chci dál poslouchat skupinu Nordens Tone, saxofony Hanse Mydtskova a hlavně zpěv Julie Hjetland, dánsko-norsko-švédské Ivy Bittové, vedle níž je středeční vlasatec Ivan Hlas ostříhanek jako z Kainara. Představte si, že se ještě najdou pamětníci, kteří zažili Ivana Hlase ostříhaného, ve slamáku, brýlích s

černou obroučkou a v sáčku a la Harold Lloyd. Mladý Hlas byl americkému komikovi nápadně podobný, jen nelezl po mrakodrapu jako on v grotesce O patro výš. O pěkných pár pater výš to vyhnali pánoně Jiří Slavík (mj. David Dorůžka trio) a Marian Friedl (mj. Jitka Šuranská trio). Friedl tu už bodoval v pondělí s Beránky vlky („To chci na Colours!“ volal po skončení Jiří Moravčík), Slavík přišel včera s Mateřtinou. Před zahájením poděkoval kde komu včetně ministerstva obrany za souhlas s účinkováním části armádního souboru Ondráš. Prý se na ně příště přijde podívat i ministr. Jako bývalý folkař (viz plakáty starých ročníků Folkovek na zdech jízdárny) a rocker (viz film Koncert s Petrou Janů) by mohl rozumět i etnickému jazzu. Rozehnání a rozvelení souboru za zeswingování Buďonného jako ve Škvoreckém nehrozi, odměny a povýšení za tvůrčí přístup k interpretaci lidové písničky nechme na někdejším členu dua Jirář – Stropnický.

Zatímco část mých kamarádů v průběhu koncertu postupně opouštěla sál, množství jiných posluchačů si vytleskalo dva přídavky. Já poctivě poslouchal a přitom myslел na letní rozhovor s přítelem, který už zažil řadu ročníků různých festivalů. Podle něj sem to, co hrál Malina, nepatřilo. Že se tak hrálo na Portě před třiceti lety. Skoro bych řekl, že před čtyřiceti, ale Luboše Malinu jsem hájil tím, že už toho jako muzikant tolík dokázal a tolíka zpěvákům pomohl, že si teď klidně může hrát, co se mu líbilo, když mu bylo třináct. „Co dodat, přátelé? Dáme si pivo!“ jak pravil ten hudební pedagog, co před studenty v hospodě silně zkriticizoval z rádia se linoucí tóny vážné hudby, aby když skladba dozvěděla, vyslechli od hlasatele, že hrála Česká filharmonie a sólistou byl on sám.

Milan Zeibert

FOLKOVÝ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2017

"PLÁTĚK"

7
28.
července
2017

Pátek 28. 7.

Struny nad Oslavou
(17.30 hod.)

Jablkoň

Struny nad Oslavou –
Casey Driessen (USA)
Thyge SP (Dánsko)

Stano Palúch
(Slovensko)

Elephant Revival
(USA)

Noční koncert
kaple sv. Anny,
cca 30 minut po skončení
večerního koncertu

Fidlerky - Vivien Zeller
& Ursula Suchanek
(Německo)

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

*Na dnešní Oranžové scéně
Divadlo Paravánek:
Špalíček pohádek
Nestárnoucí Hrubínovy
pohádky hráne
marionetami či plošnými
loutkami střídají písničky
s kytarou, akordeonem a
přičnou flétnou.*

Sobota 29. 7.**Sny o radosti**
(od 14.30 hod.)**Miramundo (Španělsko,...)****Iva Bittová & Čikori****Fanfare Ciocarlia (Rumunsko)****FOLKOVÍ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU****► PROJEKCE ◀
ANIMOVANÝCH FILMŮ****►►► SOBOTA 29.7. ◀◀◀****UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ****Feedback (2016) - 6,5 min.****Bili koně došli (2017) - 7 min.****Veselka (2017) - 3 min.****Domek (2016) - 5,5 min.****OFF (2016) - 3,5 min****NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)****Pombo (2015) - 12 min.****The Alan Dimension (2016) - 9 min., nominace na cenu BAFTA****Fulfilament (2015) - 7,5 min.****Edmond (2015) - 9,5 min., cena Britské filmové akademie BAFTA****kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízdárny****VSTUP ZDRAVA****Snová zvířata podruhé – zpráva z dílny tvůrčího psaní**

Nějak se nám to tu rozhemžilo. Havěť všelijaká. Aší tím deštěm... Divné nohy, barvy i mravy. Zavřu oči, jestli to nezmizí, ale ne! Prostě další dílna tvůrčího psaní. Tentokrát jsme se nechali inspirovat texty Záhadek Petra Nikla, takže vinu za autorství všech těchto potvor neneseme pouze my. Rychle to plácnete, atď mi to nevlezte za krk. Uf!

-paf-
jízdárenském pódiu Folkových prázdnin. Zpíval písně o krásach chmelových brigád a vypadal při tom, že si to docela užívá. A ted' všichni: „Polepy, Všetaty, Liběšice, tam prý maj' chmelnice na lásku!“

VEŠ**„Provětrám si krovky,“
zabručel medvěd.****„Svlíknu se z kůže,“
poznamenal jeseter.****„Potřebuju si zaštěkat,“
sdělila žížala.****„To jsem to ale vymňoukl,“
oznámil hovnívál...**

To mu všemu by se dalo smát, kdyby veš nakonec nekřikla:
„Stejně vás všechny sežeru!“

MODRÉ RYBY**Modré ryby****Modře vidí****Modré slunce****Modré bahno****Modré sumce****Modré stehno****Modře, ale dobré****Modré ryby****Modře vidí****FIALOVÍ ŠNECI****Fialoví šneci****Fialové věci****Borůvky****Čirůvky****Opilecký nos****Nafoukaný kos****Česká šunka****V torně žbluká****Fialoví šneci****Fialové věci****After Midnight 2017/7**

Kladu si jen malé cílky a dál už to znáte. Zkrátka otevřete si Cílko Co se děje se světem na str. 141 a zde čtěte Zásady Ochranné cesty Navahů: „Nebud' líny. Nebud' netrpělivý. Neváhej příliš. Nenech se snadno zranit. Nebud' přecitlivělý. Nebud' příliš odmítavý. Moc se nehádej. Měj v úctě posvátné. Nepretěžuj se. Měj disciplínu a bud' připraven na změny. Naplň své schopnosti. Neostýchej se. Nešil. Neroznášej špatnou náladu.“ Máte to? Tak projedeme rychle čtvrtiční program na hlavním podiu a vy si dělejte čárky u těch zásad, které se k některým vystoupením, některým účinkujícím, ale taky k reakcím návštěvníků hodí.

Letošní Folkovky jsou na tom s počasím jako na houpače – chvíli slunce, chvíli dešť, chvíli jako v lednu, chvíli jako v máji. Čas holin se střídá s časem sandálů, bahnité místečko u kempu může vaše jediné kecky hravě proměnit v nenositelnou ostudu. Co v takovém případě dělat? Do čeho se obout? Zkuste to vyřešit jako kluci z kapely OKNO a vezměte si... nic. Volnost dotažená na maximum navíc ostře kontrastuje s adrenalinovými myšlenkami na náměšťské pejskaře.

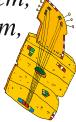

jejich písniček je to znát, mísí se v nich krásá tamější příroda s životními těžkostmi, které je na drsném Severu nutno překonávat. A co teprve, když se dají dohromady s geniální interpretací, jako tomu je v případě Nordens Tone i Dreamer's Cirku?

Mimochodem, Samson (ten od Dalily) měl svou sílu ukrytu ve vlasech, nemůže se v nich skrývat také síla a krása hlasu? U Julie Hjetland by to dávalo smysl...

Carlos

P.S. Pokud by nějakému čtenáři připadalo, že tu plácám úplné hovadiny, může to být částečně tím, že tu plácám úplné hovadiny, ale částečně možná také tím, že dotyčný nezná dánský seriál Království, jehož zhlédnutí tímto doporučuji, aniž bych na tom byl jeho tvůrcem, Larsem von Trierem, jakkoli finančně zainteresován.

P.P.S. Vážně nerozumím tomu, proč se ministr obrany nepřijel podívat na vystoupení VUS Ondráš. Pamatují poměrně hodně - zmíněného ministra jsem na vlastní oči viděl vystupovat na tomtéž

"Sex, drugs and rockenroll neboli energie, slivovice a folk jazz v Náměšti..."

Rozhovor Judith s muzikanty z kapely Nordens Tone
Jaké máte sny?

Hans: "Cestovali jsme sem z Dánska dlouhou cestu na jeden jediný koncert. Ted' se cítíme dobře, jako ve splněném snu. Věci musí dávat smysl, a stát tady dnes večer na pódiu má ten smysl. My máme naprostě vysněnou práci, kdy nám lidé tleskají jen tak. My o tom tleskání sníme... A zkoušíme naše pocity předávat publiku. To je jako sen a pokaždé jiný, když vidíme a cítíme energii publika, navzájem se doplňujeme."

Jak se znáte?

Pojken: "Hans učil Jullii kurz "trénování ucha" a neměl ji moc rád. Ale Julie měla ráda Hanse, takové hudební zamílování se... A my tři jsme spolu už hráli ale potřebovali jsme vokál a přišla tahle žena, co zpívá tolika jazyky... Společný projekt máme už deset let."

(Po panáku slivovice...)

Hans: "Když ta hudba mezi námi čtyřmi funguje, tak je to jako sex, chceš pořád více... Pár vteřin toho pocitu v měsíci, a je to jako nebe na zemi, naprostě spirituální zážitek. Můžeš přestat myslet, když se to děje, funguje to mimo naše vědomí, bez jakéhokoli násilí, a stane se to jen když necháš věci proudit, jako moč... Pak najdeš tuhle neskutečnou kombinaci - sex, drugs&rocknroll, to je ta část, na které pak máme závislost..."

Nemůžu se nezeptat, jak dlouho trvá vypěstovat takové vlasy?
Jullie: "13 let"

Na dnešní scéně...

Jablkoň

Úplná Jablkoň s aktuálním albem Vykolejená

Pokud by se někdo někdy pokusil vykolejit Jablkoň, nikdy by to nemohlo dopadnout tak, jako když se Jablkoň vykolejí sama.

A jak se po tolika letech může něco takového někomu přihodit? V tom je ten fórum: jezdí na jistotu, kdy přitom „musíte stejně dobře myslet i nemyslet“, k Jablkoní nepatří a vykolejování, v jejím případě doslova ostře rezané zákruty, mají Michal Němec & spol. v hudebním erbu. Stvrzeno novým albem Vykolejená. Všichni známe kapely, o kterých jsme nikdy neslyšeli a zítra si je nebudeme pamatovat, hned první kontakt s Jablkoní - jedno kde a v kolika letech - se ale zaryje do paměti a záleží na vás, jestli jako odstrašující příklad hudební nenormálnosti, tolik vzdálené „běžným písničkám“, nebo jako stav zjevení, kdy se bez rozpaků rozhodnete téhle kapele posluchačsky sloužit, byť to znamená přijmout její heslo, že kdo nebude překvapen, je nepřekvapitelný.

A také sledovat, jak se třeba dobrovolně rozřízne na Půljablkoň a se zpěvačkou Marií Puttnarovou si nechá „vdechnout nový“, a nutno zdůraznit že pozoruhodný, život“.

V recenzi na album Vykolejená pak Ondřej Bezr vyzdvíhl i další rys nezaměnitelné skupiny: „S Jablkoní posluchač vlastně dostává jak fórum, tak naprostou serióznost, někdy i smutek, a to celé „v jednom“. Není to přitom nikdy trapné ani nucené. Ano, Jablkoní je někdy snadné třeba i skočit na špek. Ale s tím se tak nějak počítá.“

malé kavárny (unplugged), ale i na velká pódiá hudebních festivalů.

Kuba Soldán - klarinet
Monika Václavová - příčná flétna

Honza Václav - kytara
Jakub Valenta - kontrabas

Pavel Hlaváček - harmonika

Jirka Toman - housle
Kateřina Eva Lančí - cajon, darbuka

Dnešní noční koncert
kaple sv. Anny, cca 30 minut po skončení hlavního koncertu

Fidlerky - Vivien Zeller & Ursula Suchanek (Německo)

Vivien Zeller & Ursula Suchanek – jedinečné fidlerky od Baltu.

Houslistky, které okouzlí tanečníky i posluchače. Hráčským uměním a nevšedními úpravami tradičních skladeb z německy mluvících zemí i těmi vlastními. Obě dokonale zvládají nejrůznější taneční stylů a s lidmi na parketu si hravě poradí; ostatně

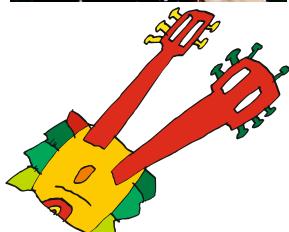
Casey Driessen (USA), Thyge SP (Dánsko), Stano Palúch (Slovensko)

Koncert tří houslových osobností

Už jen kvůli tomu, kolik houslistů se každoročně představí na Folkových prázdninách, nemohla dramaturgyně Jitka Šuranská, sama mimořádná hráčka, s houslemi v projektu Struny nad Oslavou déle otálet. Casey Driessen bude reprezentovat americký bluegrass, Thyge SP dánskou tradiční hudbu a Stano Palúch slovenskou, s přesahem do jazzu. „Přivítáme moderní a tvůrčí hráče, kteří nejen rádi překračují hranice žánrů, svým přístupem vlastně vytvářejí žánry zcela nové,“ láká Jitka Šuranská na společný a znova se vším všudy ojedinělý koncert trojice skvělých houslistů. A bylo by bláhové se na něj dopředu netěšit.

Vivien si pamatujeme z loňského vystoupení se skupinou Malbrook. Své umění si nenechávají pro sebe: předávají ho dál na workshopech i během koncertů a celotýdenní dílnu měly "fidlerky" také na Folkvkách.

Zatímco mimo západní kultury své druhy houslí měly už třeba tisíc let nazad, v Evropě se od nich odvozené nástroje začaly objevovat až v půlce 15. století a teprve sto let později byly v Itálii vyrobeny první housle v podobě existující dodnes. Brzy na to se s hráči vydaly na pouť po celém světě a výrazně zasáhly do hudebního vývoje mnoha zemí. Kde by například byla americká country bez irských a britských houslistů utíkajících v 19. století do Spojených států před chudobou a za novým životem. Když Skotové odjížděli osídlovat dnešní kanadské regiony New Foundland a Cape Breton, housle byly často jedinou osobní věcí, kterou si na cestu zabalili, protože pro ně představovaly nejužší pouto s opouštěným domovem. Žánrové rozpětí využití houslí je obrovské: od lidových evropských tradic přes židovské šumaře a cikánské mistry, až po klasiku z koncertních síní. Trojice houslistů pak na Strunách nad Oslavou určitě vypichne i další a nejlépe navzájem propojené. Tak jako v předešlých ročnících se spolu s dalšími přizvanými hudebníky několik dnů v Náměšti vzájemně poznávali, vyměňovali si zkušenosti, hráli a zkoušeli, aby dnes vyšli společně na pódiu a představili nám výsledek hudebního setkání – tradičně zaměřeného Dána, bluegrassového Američana a najazzlého Slováka. O klasicky vzdělaném Thyge SP, který se zatoulal do nepravděpodobných hudebních krajin – skandinávská tradice, originální pojetí amerického folku a hutný folkrock – se traduje, že miluje živé koncerty a podle toho na nich i hraje a zpívá: pokaždé prý jako by šlo o ten poslední.

Houslová fenomenalita houslisty Stano Palúcha souzna nejvíce s Triem Pacora, to jen však je pomyslná špička ledovce jeho

FOLKOVÍ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

mají dlouholetou zkušenosť s improvizací, jak hudební, tak divadelní. Společně vytvořili scénu karavanu jako příjemný pouliční bar; ve kterém servírují kromě občerstvení především krátký, avšak intenzivní zážitek.

Třeba na sever!
Do zámecké jízdárny opět zavítali příslušníci národa, který doktor Helmer (primář Královské nemocnice v Lyngby) nazýval souslovím „Dansk jävlar“. Je to sousloví hanlivé, těžko říct, co tak hrozného Dánové MuDr. Helmerovi udělali. Jistě, na rozdíl od Švédů nevymysleli ani Volvo, ani TetraPac, ba ani Björna Borga, ale je to důvod k nenávisti tak silné, že musel svého kolegu MuDr. Krøgshoje (byť částečně nedopatřením) proměnit v zombie? Vím ale zcela jistě, co mu Dánové neudělali – určitě mu nezapívali ani nezahráli. Jinak by svůj vztah k nim musel nutně přehodnotit.

Mám rád severskou hudbu. Život na severu se nikdy nedá označit jako „la dolce vita“ a na

Hnízdo můž

Sobota 29.7.

- 9:00 Babiččina Raníčkova pohádka
- 9:30 - 10:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 10:00 - 14:00 Legálně do zákulisí... aneb O čem sní graffiti umělci
- 9:30 - 12:30 Pletení košíků z pedigu
- 9:30 - 13:30 Sen o Náměsti - Ateliér plenérové a figurální kresby a malby
- 9:30 - 12:30 Grafika - tisk z hloubky
- 10:00 - 12:00 Vílí svícen
- 10:00 - 12:00 Argentinské tango
- 10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 10:00 - 12:00 Přáníčka
- 10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
- 10:00 - 12:30 Smalty na vařič
- 10:00 - 13:00 Dětská dílna - dekupáž
- 10:00 - 12:00 Plenérová kresba v Náměsti
- 10:30 - 12:30 Kytičkování
- 11:00 - 12:30 Přátelské náramky
- 12:30 - 15:00 Korálkování
- 12:15 - 13:45 Kalbelia - indický tanec
- 13:00 - 15:00 Macramé - drhaný šperk (pokročilí)
- 13:00 - 15:00 Savování na textil
- 13:00 - 15:00 Plenérová kresba v Náměsti
- 13:00 - 15:00 Skládačky z čajových sáčků
- 13:00 - 15:30 Plackování a píšťalka z bezu
- 13:30 - 15:00 Keramika - točení na kruhu a drátování
- 13:30 - 15:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
- 13:30 - 15:30 Enkaustika
- 13:30 - 15:30 Tanec z nás
- 14:00 - 16:00 Môlky - zábavná venkovní hra v zámeckém parku
- 14:00 - 16:00 Pískohraní - v zámeckém parku

nazval: Na lidovou notu pečně od podlahy. Macejko se neslo až nad náměstí.

Talk bar **pepe**

Pouliční představení pro jednoho diváka. Vstupem do maringotky, která je uzpůsobená jako prostředí baru, se vydává divák do země, kde se stát může téměř cokoliv.

Intimní show vybízí diváka, aby přišel s tím, co ho trápí, ať už doopravdy či fiktivně. Herci pak, jako barmani, přichází s řešením.

Rozehrává se tak vždy krátké představení, ve kterém si divák vybere v nabídce, co zažije. Od obyčejné kávy až po nový sestřih. Jeden muzikant a jedna herečka, přichází k divákovi s nabídkou a je vždy na divákovi, zda ji přijme. Show je postavená na působivém prostředí karavanu, hudbě, básních i prostém rozhovoru.

Aktéry celého představení jsou Barbora Eisenhammerová a Phillip Schörghuber. Oba

Zahradní odpoledne

Zítra můžete vyrazit do zámeckého parku už dříve. Od čtrnácté hodiny bude jen tak akusticky hrát kapela Miramundo ze Španělska, představí se fidlerky Vivien Zeller a Ursula Suchanek, které vedly celý týden houslovou dílnu a zahrájí se i se svými „žáky“. Odpoledne tak můžete strávit i s nabídkou některých dílen, které v parku budou připraveny, pokochat se tím, co bylo vyrobeno v průběhu dílen – kresbami a malbami, keramikou, kytičkami, drhanými náramky, enkaustikou, fotkami, výplody mozků vzniklými v dílně tvůrčího psaní... Fyzíku i fištrolu mohou malí i velcí utužit u hry Mölkyl, lenošnější pak posedět v bílém stanu - kavárně - s výbornou kávou, nebo jen tak pocourat a strávit příjemné chvíliky v krásném prostředí... Těší se na vás i dva herci z Talk baru, kteří hrají pro jednoho diváka. A máte to zadarmo (tedy až do 17.30 hodin, kdy začíná hlavní koncert na velkém pódiu).

► PROJEKCE ◀ ANIMOVANÝCH FILMŮ

PÁTEK 28.7.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

Perched (2016) - 10,5 min.

Fish Witch (2016) - 10 min.

A Love Story (2016) - 7 min., cena Britské filmové akademie BAFTA

kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízdárny

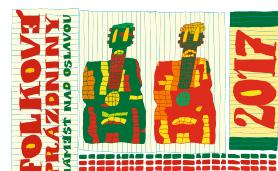
VSTUP ZDRAVA

muzikantského, skladatelského a aranžérského ledovce. Z Folkových prázdnin si ho například pamatujeme jako spoluautora hudebního projektu Ornamenti pro SLUK, ale složil i další opusy a hodně se také aranžérsky rozmachl při spolupráci s Janáčkovou filharmonií a skupinou Zrní. Pokud lze Stana Palúcha proto nejvýstižněji charakterizovat, tak jako nadžánrového hudebníka, navíc poslední léta díky spolupráci s Jitkou Šuranskou s blízkým vztahem k moravské hudbě. Nekonvenční americký bluegrassový houslista Casey Driessen zřejmě nebyl v božím plánu. S pětistrunným nástrojem, perkusivním funky stylem hry, neortodoxními nápady a neutuchající energií vás přivede okamžitě k úzasu nebo..., když započítáme neodmyslitelné červené boty, k ještě většímu úzasu.

Ať už sám s horou efektových krabiček okolo nohou, nebo po boku Bély Flecka, Abigail Washburne, Chrise Thileho, Jerry Douglase či Steve Earla, vždy oslnuje hráckým mistrovstvím, korunovaným inovativním přístupem k perkusivnímu využívání smyčce, tzv. chop. Techniku bluegrassového houslisty Richarda Greena z 60. let ale Driessen povýšil na triple chop, což slavného country-mana Zaca Browna přivedlo k přirovnání k „šílenému vědci“ a jiné k upozornění, že pokud máte Driessena v kapelle, bubeníka v podstatě nepotřebujete.

V informačním centru si můžete zakoupit Katalog Folkových prázdnin, který obsahuje veškeré festivalové dění. Letošní aktuální Katalog stojí 40 Kč, starší ročníky můžete pořídit za 20 Kč.

V nabídce jsou též hrničky s festivalovým potiskem za 120 Kč.

**FOLKOVÝ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

Vše v jednom
Byl to koktejl, který se snad ani dvakrát namíchat natož ochutnat nedá. Na pódiu tradiční kapela, částečně v inovovaném obsazení, hned dva zpěváci, rovněž legendy, a většinou ještě neobebrané písničky prozrazující, že to muzikantům nejen hraje, ale stále ještě jiskřivě myslí. A do toho děšť. Docela vytrvalý, ale teplý, drobný i protivný. Pak ale vykouklo v mezeře mezi mraky slunce a někde nad

"PLÁTEK" FOLKOVÝ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2017

stromy, pro toho, kdo se díval z dálky, se nad zámkem vyklenula duha. Ne však pro nás, kteří jsme byli uprostřed toho dění. Nás kolektivně prostoupila duha uvnitř. Už se těším, jak tenhle silný okamžik, pro mne jeden z letošních nadlouho zapamatovatelných, zaznamenali fotografové.

Libor

Přišlo nám do emailu...

Dobry den, chtěl bych pochválit fotografy Folkových prázdnin, odvádějí výbornou profesionální práci, jezdíme na Folkovky s rodinou již dlouhá léta a tento festival převyšuje všechny ostatní napříč žánry. Co se týče pohody a atmosféry, je možné srovnání pouze s MFF Karlovy vary.

Je to sice vzhledem k výše zmíněnému nošení dříví do lesa, ale přesto posílám v příloze několik fotek, které

Vystudoval Berklee College of Music a přestože měl za učitele Matta Glaseru, zamíloval si funky, jazz a bluesrock - bez potřeby vzdát se jich při vstupu na bluegrassovou scénu, címž se od začátku od běžných houslistů odlišoval. Jasně, na rozdíl od něho si obouvali i boty jiných barev...

Elephant Revival (USA)

Magický hlas jedinečné Bonnie Paine v čele úžasné americké folkové kapely

Transcendentální folk na způsob když dojdou slova, promluví hudba.

Akustický kvintet s námi nehraje žádnou mystikační hru. Směsí indie folku, bluegrassu a irsko-skotských melodií zato potvrzuje, co o něm hned v začátcích napsali: americana verze Pentangle. Vysokou devizou Elephant Revival jsou určitě hlasy - sólové i sborové - a přesvědčení: „Hrát jeden žánr, tak se unudíme.“

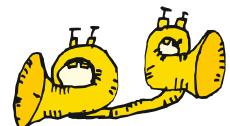
Sestice vynikajících multiinstrumentalistů z Colorada, vedená zpěvačkou a hráčkou na valchu Bonnie Paine, prorazila na mezinárodní scénu v roce 2013 čtvrtým albem These Changing Skies. Recenzenti tehdy nešetřili nadšením a ke společným koncertům Elephant Revival pozval Béla Fleck i hvězdná skupina Devotchka, kvitující sehranost muzikantů s předností přirozeně přecházet ze zasněné lyrickosti do dynamické tanečnosti.

Zrodili se ze stesku po smrti dvou odloučených slonů. Ano, i to může být důvod ke hraní neodolatelně chytlavé hudby, která, díky něžnému zvuku houslí Bridget Law, namíchané s pedal steel kytarou, mandolinou nebo cellem zní báječně i

FOLKOVÝ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2017 "PLÁTEK"

dokreslují atmosféru, možná se vám budou někdy hodit. Přejí hodně štěstí do dalších ročníků, na které se s rodinou již nyní těšíme.

S pozdravem Jiří Vlna

Vlivný přítel

Vystoupení Nordens Tone bylo prodchnuto chladnou krásou. Chlad, který je někdy chláčolivý, někdy ostrý a někdy svěží.

Unisono zpěv Julie Hjetland s neuvěřitelným rozsahem a saxofon Hanse Mydtskova patří k mimořádným momentům, jenž se vryjí do paměti.

Afterfestival u ohně, tentokrát nebyl u ohně, ale pod žárovkou.

Nejikoničtější postavou pro mě byl výborný harmonikář. Jeho repertoár sahal o PSH přes reggae po Petěburg od Nohavici a Sen od Lucie. Od večerních hodin až k ránu seděl na stejném místě, a tak byl jakýmsi záchytným bodem, majákem ve změti kytaristů, houslistů a diváků, kterých tu bylo tentokrát opravdu hodně. Za svůj um a výtrvalost si vysloužil oslovení mistře, když byl žádán o nějakou francouzskou písničku. Nový výtr přinesl mladík s houslemi a programem, který jsem si pro sebe

**FOLKOVÝ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

